

staae under Ministerens Ansvarlighed, saadanner dog en saadan Mand et Slags Smaaministerium, hvor Vedkommende saa at sige bliver eneraadig over en vis Art Sager. Der kan vistnok være saadanne Forhold, hvor en Udførelse af en bestemt Beskæftigelsesgren kan være nødvendig, for at holde alle vigtigere Forretninger, henhørende til den Branche, i uafbrudt Gang, og dette har vistnok været Aarsagen til, at f. Ex. Generalpostdirectoratet er vedblevet at bestaae; men jeg for mit Vedkommende kan dog ikke forstaae, at det egentlig skulde være nødvendigt at oprette et kongeligt Generaltolddirectorat i Kjøbenhavn, thi der høves jo under Ministeriet Committerede, der have den Opgave at expedere de vigtigere Sager, henhørende til Toldvæsenet.

Saa længe jeg ikke har seet godtgjort, og saalænge jeg ikke har hørt nogen bestemt Udtalelse fra den ærede Minister om Nødvendigheden af et saadant nyt Embedes Oprettelse, har jeg derfor megen Betænkelighed ved at vortere Gagen dertil. Om Manden, der har Embedet, skal jeg ikke udtale mig, thi jeg troer, at Dommen over ham er almindelig bekendt, baade i og uden for Salen.

Finansministeren: Den sidste ærede Taler har formeent, at der her forelaae 2 Spørgsmaal, det første, om Oprettelsen af Generaltolddirectoratet, og det andet, om Bestemmelsen af Gagen, men jeg maa dertil erklære, at Generaltolddirectoratet, eller som det kaldes, det kongelige Generaltolddirectorat, har bestaaet i alle de forløbne Aar, idet Generaltolddirecteurposten har været beklædt af den forrige Finansminister i Forbindelse med Finansministerposten. Den ærede Rigsdagsmand vilkede at høre en bestemt Erklæring fra Ministerens Side om Postens Nødvendighed; men jeg troer ogsaa i den Henseende allerede at have udtalt mig. Jeg skal imidlertid gjerne

gentage, at saalænge jeg er Minister, maa der være en Generaltolddirector. Det er af en anden æret Taler fremhævet, at det var at sætte Rigsdagen i en vanskelig Stilling, først at besætte Embedet, og senere at komme til Rigsdagen og fordrø Gagebevilget dertil. Dette indrømmer jeg; men det var mig ikke muligt at undgaae denne Vanskelighed, skøndt den var mig bekendt. Jeg vil imidlertid bede den sidste ærede Taler at erindre, at det ikke blot er Rigsdagen, der har Vanskeligheder, men Regjeringen har ogsaa paa sin Side Vanskeligheder, og jeg troer, at jeg ikke har foraarsaget Rigsdagen en altfor stor Vanskelighed ved at handle, som jeg troede, at jeg maatte handle.

J. N. Hansen: Jeg vil blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meente, at de to Tilfælde, der ere nævnte til Sammenligning, kunde for ham være meget forskellige, men ikke kunde være det for mig. Jeg mener, at det, at de have forskjellig Betydning for den ærede Rigsdagsmand selv, er et Bevis for, at de ogsaa kunne have forskjellig Betydning for Andre. — Med Hensyn til min Dom om, hvad der kan tilveiebringe saa overveiende Vanskeligheder for Ministeriet, at man maa bøje sig for dem, da holder jeg meest af nærmest at støtte mig til, hvad Ministrene selv anføre. Der gives jo Mand, som finde uovervindelige Vanskeligheder i, hvad Andre ikke finde uovervindeligt, og naar den vedkommende Minister derfor selv siger, at han ikke formaaer at overvinde disse Vanskeligheder, og derfor hos Rigsdagen meget indtrængende forlanger sit Forslag bevilget, saa holder jeg mig, da det jo er ham, der skal udføre den paagjældende Sag, saalænge han staaer der, til hans Dom om Vigtigheden af det foreliggende Tilfælde.